

LES MISSIONS

Un dia, dels llavis puríssims de Jesús, brollaren aquestes paraules: *euntes, docete omnes gentes*; y els apostols, impulsats pèl ressó misteriós de les paraules divines, se repartiren el mon y comensaren l'obra grandiosa de les Missions.

La llevar llençada a Europa pèls Apóstols—regada ab la sang dels mártirs y cuidada y guiada per la Es-glesia—ha produhit en el transcurs dels segles tota la nostra civilisació. Saturada ja de Cristianisme, plena de vida y portant en son front la flama del Apostolat, ha sentit mil vegades les

vibracions de les paraules divines: *euntes, docete omnes gentes*, y a cada segle s'han aixecat ànimes valeroses que veyent la degradació y miseria en que's troven els pobles infidels, y tantes y tantes ànimes redimides ab la sang de

Jesús, que no l'estimen, ni tant sols ¡ay! el coneixen, presentantse a l'església l'hi han dit: *ecce ego, mitte me*. El espectacle del missioner despedintse per sempre de la família, de la patria, de les amistats, pera cercar en terres inhospitalaries, ànimes que oferir a Jesucrist, se renova cada dia.

Les fèrtils selves de l'América, els deserts feréstechs de l'Àfrica y les immenses regions de l'Assia y Oceanía, son muts testimonis de les silencioses abnegacions y sacrificis del missioner. Ell ofereix a n'els pobles pagàns els tresors inestimables de la fe, l'esperança y la caritat; éll ensenya al indi a adquirir l'hàbit del treball, a viure socialment, a fomentar les virtuts domèstiques; éll lo posa en comunicació ab el mon civilisat y d'una tribu de selvatjes en fa un poble de cristians. Y aixó ¡quànts sacrificis suposa, quànts treballs, quàntes privacions! ¡Quàntes vegades, en mitj d'una terra que no es la seva, sol, afadigat, sens forces, rendit pèl desconhort y l' cansanci. estreny el Sant Crist contra'l seu cor tot demanantli ànimes, ànimes per la Església y el cel!...

Segons una de les últimes estadístiques, les actuals Missions mantenen en la fe a més de 31.646.497 de catòlics, 13.002.288 dels quals pertanyen a l'Assia, 170.054 a Oceanía, 3.226.068 a l'Àfrica y 15.248.092 a l'América. La obra de les Missions no es tant sols de propagació de la fe—encara que sigui aquest el seu fi principal;—es també obra impulsora del progrés material, divulgadora de tots els adelantos agrícols, industrials, científics, etc., ¿qué es l'esplèndida civilisació americana sinó fruit de les Missions catòliques?

En l'actualitat passen de 18.000 els Missioners europeus (955 dels quals pertanyen a l'Ordre Caputxina), que están disseminats per totes les parts del mon, y de 50.000 el nombre de relligioses que en les Missions cuiden dels orfelinats, hospitals, escoles, etc., però ¿qué son aquestes xifres en comparació dels immensos territoris ahont no ha penetrat encara la llum del Evangeli?

En cambi, si els missioners son poch, les dificultats son moltes; dificultats per part del terreny, de les temperatures, dels animals; dificultats per la carencia fins de les coses més necessaries; dificultats per les persecucions y malalties; dificultats adhuch pèls mateixos indios, per llur ignorancia y

indiferència, per llur aversió a tot lo que signifiqui treball, activitat, civilització; dificultats per tot.

Verdaderament es una vida tan aspre y que exigeix cors de gegant. Allí també arriba l'hora de les tristeses, de la desanimació, del defalliment, y llavors sí que l'únic consol, l'únic amic es Jesús.

Benehida sigui l'obra de les Missions, que tanta paciència y abnegació suposa; benehides siguin les pacífiques conquestes de la Creu que van extenent el regne de la fe y de l'amor d'un pol al altre pol; benehida sigui la caritat del missioner que cerca noves ànimes alont establir un trono de amor al Cor dolcíssim del bon Jesús.

FR. J. D'ALVERNA.

PATRÓ DEL MES

Sant Bonaventura

(14 DE JULIOL)

Sant Bonaventura tenia 22 anys quan, atret per les suavitats del amor diví, vestí en 1243 l'hàbit francescà. Estaba dotat d'un enteniment

ment eminentment privilegiat y d'una caritat tan extraordinària que se feya guanyar la voluntat de tothom qui 'l tractava. Enviat a l'Universitat de París, ahont estudià el doctorat juntament ab St. Tomás d'Aquino, baix la direcció del célebre francescà Alexandre d'Halès, se distingí ben prompte pèls seus rapidíssims progressos en la ciencia y la virtut. Tanta era la puresa y bondat de la seva ànima, que acostumava a dir son mestre que semblava que en Bonaventura no hi hagués pecat Adam. Nomenat Ministre General de l'Ordre als 36 anys, se dedicà a corretgir el abusos que s'hi havien introduhit y a restablir la pau y l'harmonia. Fou un dels teòlechs més grans de l'escolàstica y en les moltes obres que deixà escrites hi ha perdurat el suavíssim perfum de la seva encesa caritat, la qual fou tan gran que li meresqué el títol de *Doctor seràfich*. El dia 15 de Juliol de 1274, un any després de vestir la porpra cardenalicia, entregà la seva ditxosa ànima al Senyor. Sixte V el colocà entre 'ls Doctors de l'Esglesia.

Virtut del mes.—La dolçor.—Dolçor en les paraules y en els gestos; perdó de les injuries.

«Jesús mansuet y humil de cor, feu mon cor semblant al vostre».

(300 dies d'indulgencia cada vegada).

Pràctica.—Assistir puntualment a la reunió y funció de l'O. T.

FLORETES SERÀFIQUES

«Ditxós el que se sacrifica pèls seus germans y el que en l'ardor del seu zel no intemperant, no perdona trevall ni molestia per extendre cada vegada més el regne de Jesús.—(Sant Bonaventura).

Indulgencia plenària.—La poden guanyar els Germans, durant el present mes visitant l'Esglesia en que està establerta la O. T. en els dies següents:

Dia 7; St. Llorens de Brindis.—8; Sta. Isabel de Portugal.—9; Santa Verónica de Julianis.—11; Sts. Nicolau y Comps.—14; St. Bonaventura.—15; Bta. Angelina de Marcianis, Vda.—24; St. Francesch Solano.—27; Bta. M. Magdalena Martinengo.

El Caquetá

En l'impossibilitat de fer una relació complerta d'aquestes importants Missions, a causa de les curtes dimensions de la FULLA, dirèm tant sols alguna cosa sobre la seva situació, costums y trevalls dels missioners, segons els datos que ha tingut l'amabilitat de proporcionar-nos el Rm. P. Fidel de Montclar, Prefecte Apostòlich del Caquetá.

La fertilíssima regió del Amazonas, que segons ha dit Humboldt, es apta pera esser el centre de la civilisació futura per les

seves immillorables condicions geogràfiques y hidrogràfiques, pertany al Brasil, Venezuela, Colombia, Ecuador, Perú y Bolivia. La Prefectura Apostólica del Caquetá està formada per la part d'aquesta regió que pertany a Colombia, la qual te una extensió de 500.000 kilòmetres quadrats, o sigui, aproximadament l'extensió d'Espanya.

Entrecreua el país en totes direccions, una xarxa de rius (alguns de dos y tres kilòmetres d'amplada) que constituheixen les úniques vies de comunicació.

La vegetació, es tan exuberant qu' es impossible, sense haverla vist, formarse d'ella una idea exacta. Hi han selves tan espesses que no hi penetra may el sol; arbres qual tronch mi-

deix 20 y 30 metres de circumferencia; boscos grandiosos de cautxuet; bàlsams de varies classes, cacao, vainilla, etc. En fi, pot dirse que la flora d'aquesta regió es de les més espléndides del mon.

La fauna es també riquíssima y variada. Ademés de les fiere, monos y multitud d'aus de tots colors, hi ha una infinitat de classes de serps verinoses, petites unes y d'una corpulencia extraordinaria altres.

Hi han en el Caquetá multitud de tribus separades y fins enemigues les unes de les altres; n' obstant encare que moltes de elles tenen diferent dialecte, les costums venen a ser semblants en totes. La majoria de les tribus son nómadas, y algunes d'elles antropófagas, aixís es que 'l fi de les guerres entr'ells es men-

jarse al vensut. Les malalties contagioses, com veroles, febres, etc., abunden moltíssim y 'ls remeys que usen pera curarles son de lo més rudimentari que pugui imaginarse.

El vestit es senzillíssim, en alguns punts ho es tant que van de la mateixa manera que van naixer.

Les cases tenen la forma de un cono; son excessivament grans y están destinades a contenir quinze, vint o més families. Exteriorment están cobertes de fulles y tenen tantes portes com families hi habiten; l'interior es una sola estancia completament a les fosques, ab una multitud d'*hamacas* en totes direccions, posades les unes sobre les altres. Cada familia te 'l seu fogó que 'l coloquen sempre devant de la porta.

Tots els indios tenen, en general, idees més o menys confuses de Deu, de l'immortalitat de l'ànima y d'un lloch de premis o càstichs, barrejades naturalment ab una multitud de supersticions.

Tenen els seus jochs y balls característichs, separats els homes de les dones y 'ls acompanyen sempre ab cants, que lluny d'esser desagradables son armoniosos, simpàtichs y fins sentimentals moltes vegades.

Els indios son crudels y venjatius entre sí. Ab el missioner ordinariament son agrahits y respectuosos, y si algunes vegades maltracten als blanchs, es per les crueltats y explotacions que han suferit per part dels comerciants y indiants. Aborreixen y temen en gran manera als *bruixos*, els quals fan creure que ho endevinen tot y que tenen poder y domini sobre 'ls elements, acostumen a ser sempre els més ociosos y els que fan més oposició al missioner.

El treball d'aquest, es principalment de molta paciència. El indio es per naturalesa indolent, pera ferlo treballar es necessari excitarli interés per alguna cosa, perque no tenint moltes de les necessitats dels pobles civilisats y trovant abundant alimentació en la casa y la pesca, no s'afanya per res.

Les tribus tenen un contingent de 100 o 200 persones y se governen pel seu cacich que té entre ells una autoritat absoluta. Els missioners han anat reunint de mica en mica algunes tribus y formant pobles cada un d'ells ab la seva Iglesia, escola y casa pera el missioner. Actualment la Prefectura en té 19 de constituïts; en aquets l'acció del missioner es ja més eficaç: els indios assisteixen ab molta regularitat a l'Iglesia, ahont se 'ls ensenya dos vegades cada setmana el catecisme dividint el poble en quinze seccions pèls homes y altres tantes per les dones. Ca-

da poble té una escola de noys y una de noyes, ahont se reuneixen tots els menors d'edat fins que's casen. Dos dies a la setmana s'ensenya pràcticament agricultura, zootecnia y algunes indústries senzilles com la fabricació de rajoles, etc.

En tots aquets pobles se nota molta moralitat y els indios van adquirint afició y gust al treball.

Ademés d'exercir el ministeri sacerdotal, el missioner en aquestes regions es metje, arquitecte, agricultor, en una paraula, ho es tot. Per entrar en la Prefectura Apostólica del Caquetá, era necessari avans, atravesar tota la carena dels Andes que la separa de la part civilisada de Colombia. Com que no hi havia camí, s'havia de passar per un lloch anomenat Bordoncillo, a una altura de 3.600 metres sobre'l nivell del mar, moltes vega-

des ab fanch fins a la cintura a causa de les plujes que duren casi tot l'any. En aqueixa altura fa un fret extraordinari, acompanyat ordinariament d'un vent tan impetuós que impideix moltes vegades continuar el viatge, rahó per la qual morien molts indios que atravesaven aquesta regió. No era menys exposat el pas, desde la vall de Sibundoy a Mocoa, capital de la regió; pera arribarhi era precis pujar per penyes altíssimes agafantse a les arrels dels arbres y posant els peus en els forats de les roques: el camí era casi perpendicular; la baixada era encara més perillosa, si's tenia la desgracia de relliscar, no's parava fins al fons de l'afrau. A fi d'evitar tants perills y de establir comunicacions ab els pobles ja civilisats, la Missió va procurar desde bon principi construir una carretera.

Veyent el Govern de Colombia els treballs que havien realitzat els missioners ab l'ajuda dels indios pera la consecució de aquest fi y les ventatjes que reportarien a la nació, determiná prestar tota classe d'auxilis pera que les obres terminessin lo més prompte possible. Aixís es que avuy dia, la entrada al territori de la missió s'ha facilitat en gran manera. Dintre de poch s'arribará ja a Mocoa y d'aquí fins al riu Putumayo ahont podrán embarcarse els missioners pera recorre el territori y evangelisar els indios d'aquelles immenses selves.

Déu son els missioners que treballen en aquella vinya del Senyor; el dia 10 d'aquet mes, ab l'ajuda de Deu, acompanyarán al Rm. P. Fidel de Montclar vuit caputxíns catalans.

Els nous missioners son: P. Querubi de la Pinya, P. Narcís de Batet, P. Paulí de Barcelona, P. Albert de La Selva, P. Ignasi de Barcelona, P. Anselm d'Olot, P. Florentí de Barcelona y P. Andreu de Cardona que anirán a augmentar el nombre dels conreua-dors evangélichs en aquelles apartades regions. Ab verdadera enveja els despedím y desitjém coralment que 'l Senyor els concedeixi la seva santa gracia a fi d'augmentar cada vegada més el nombre dels aymadors y adoradors del bon Jesús.

FRA X.

Siguem Apóstols

La Iglesia ha sigut, es y será sempre *la gran Educadora* de la humanitat, perque es la *única* que pot serho, puix ella, y solsament ella, te la font de la vida y la mateixa vida, siguent la *única* destinada per Deu de distribuirla á les ànimes, com a les institucions y a n' els pobles.

La gran vitalitat de la Iglesia s'ha manifestat d'un modo especial, a més de les institucions a que ha donat vida, en els Sants, qui encarnaren en sí un o més aspectes de la seva personalitat; aquestos no podien tenir estancat en son dintre l'amor y la vida de que estaven plens, necessitaven comunicarlo, com ho feyen, en son cercle més o menys gran segons la seva potencialitat espiritual.

L'acció dels Sants no ha desaparegut, continúa actuantse per medi del seu esperit condensat en les seves obres o institucions; una d'aquestes obres capdals, potser la que més ha encarnat el

esperit del Evangeli y armonisat millor els sentiments del cor humá, ha sigut l'Ordre Francescana, ella brotá al peu de la Creu redemptora, com a fruit de l'amor intensíssim que del Cor de Jesús al de Francesch, y d'aquest al de son Aymat circulava. Tot just havia contemplat les poétiques ombres d'Humbría quan ja arréu els fills de Francesch l'havien escampada; a mils se contaven els que havien deixat el *mon* pera seguir les petjades de aquell Serafi encarnat, y a millons els que, no poguent fer lo mateix, convertiren llur casa en un monestir y en un temple. ¿A qué 's degué tan maravellosa propagació? Una de les causes principals fou el que cada individu n'era un *apóstol*; puix no 'n tenien prou de viurela ells sols a n'aquella vida plena de ditxa y de felicitat, sino que la comunicaven a la seva familia, als seus amichs y companys de treball, constituhint aixís una gran societat de vida noble y digna, de prosperitat y benestar.

La vitalitat y *actualitat* d'aquesta obra no ha passat; la Iglesia ha dit per medi del Papa, que tenia l'esperança en els fills de Francesch, y que espera la salvació de la societat per medi de la Tercera Ordre; nosaltres devém correspondre digna y generosament a n'aquesta esperança, treballant pera durla a la realitat.

Pera obtindre aixó, lo que 'ns falta, avuy principalment, y lo que *derém fer*, es ser *apóstols* del esperit de Sant Francesch y de la seva obra, de la vida y de l'esperit de la Iglesia, y per serne, devém avans conéixer, assimilárnoshi, mes encare, el devém viure; únicament aixís el nostre apostolat serà fecond y durader.

Potser la nostra influencia no serà gran en la societat, no importa, sempre ho es més de lo que 'ns pensém; dintre de la familia, entre nostres amichs y ab tots aquells que devém conviure y tractar, podém exercir un apostolat grandíssim, apostolat de la paraula, ab nostres concells, ab nostres coneixements, escampant bones idees, ingeniosa y prudentment, per tots el medis que tingám a nostre disposició, y encare més que aixó, *derém* armonisar nostre vida práctica ab nostres idees, cumplint els nostres devers relligiosos y civils ab noblesa y dignitat, ab constancia, sens temor y serenament; *doblegantnos graciosament en lo accidental* sempre que poguém evitar aspereses infecondes; aquest apostolat prácticich es molt més decissiu y més convenient que 'l primer, però no n'hi ha prou ab aquestos dos, que per demunt d'ells y ab ells entrelligat, n'hem d'exercir un altre més humil y més callat, però també més decissiu y més universal; l'apostolat de la oració, en ell ens perfeccionarém adquirint for-

talesa y suavitat, al ensemps que farém com *presió* al Cor de nostre Bon Jesús, perque 'ns concedesca la realisació de nostres ideals, que son els seus a la vegada, de que visqui y regni Ell, la seva doctrina, el seu esperit, la seva vida, en les ànimes totes, en totes les families, en tots els pobles privada y públicament, ab una paraula, que regni la caritat, la justícia y la pau.

SMEL.

¡Oh Missioner!

¿Qui contar podrà tas excelencies, oh missioner? Tú ets gran; ta magestática figura s'ovira, a primer entuvi, per sa grandesa y sublimitat, puig sobressurts del mitj del comú dels homes; ets més que els que t'enrotllen; els sobrepujes; ets *super homo* ¡oh missioner! Tú un dia et sentarás a la dreta del Jutje immortal, pera judicar les dotze tribus d'Israel: Ta gloria serà eterna, ton premi infinit, puig ets escullit d'entré els escullits, puig ets gran d'entre els grans. Dintre la gerarquía per Deu establerta, ocupas tú lloch preeminent; ets apóstol ¡oh missioner!

¿Ets tú aquell que sortintse del bell mitj de les més avançades civilisacions, vas a llunyanes terres pera introduir, pera implantar la cultura, el progrés, la civilisació; pera fer consciens de sa humana vida a sèrs incults, a selvatjes criatures? Sí, tú ets; jo t'admiro.

¿Ets tú aquell pobre, humil y mortificat relligiós que deixant lo més estimat pera el cor dels homes, la llar, la patria, tos germans, tos amichs del ànima, vas a vessar tot el teu amor en llocs desconeguts, pera poder recullir ànimes pera ton Deu y Senyor, qui tan amorosa y generosament derramá sa preciosíssima Sanch pera redimir al llinatje humá, la humanitat degradada? Sí, tú ets; jo et venero.

¿Ets tú aquell apóstol del Crist, magestuós, inquebrantable, sublim, que senyales el camí del cel, que ensenyes la vritat immutable del Increat, y portes la vida eterna a selvátiques regions, a incultes terres? Sí, tú ets; jo beso tes petjades.

¡Oh missioner! la humanitat te resta agrahida de tos humanitaris treballs; tos germans celebran ab amor tos sacrificis, y els angels del cel, els uns pólsant triunfalment ses lires d'or can-

tante himnes de eterna pau y de gloria, mentres els altres recullint tes llegrimes y suors en argentats cálzers, s'enpugen, ab solemnia professó, al empir, pera oferir al Deu immortal dels segles, ta apostólica obra, ta missió d'amor.

Quan ja sortit y lluny de nostra terra, sol, en mitj de verges e imponentes selves, contemplis la infinitat del espay, a la melangiosa llum del astre poétich y sentis el ritme de la natura compost dels harmoniosos sospirs del arpa Heóllica, y el aspre bromular de les feres, y aixequis ton ánima als cels, sentirás a Deu en ton sí, que't parlará dolsa, dolcíssimament en ton cor, dient paraules d'amor y de vida no compreses pels demés homes; sentirás el suáu contacte de sos brassos que t'estrenyarán contre el seu dolcíssim Cor, sentintne en els espays infinits el remor d'un bés, oscul de pau y eterna amistat, de incomparable dolsor, que't sumergirá en un intensíssim éxtasis d'amor, y aleshores..... ¡oh missioner! ¡que felís serás!

Tú ab veritat podrás dir quan arribis al terme de ta apostólica vida; quan tinguis ja obert el camí de la gloria, vorejat d'àngels y encatífat de lliris, quan les angéliquas turbes entonin solemnia y magestuosament el *Te Deum*, aquelles paraules dels escullits, dels privilegiats, *Domine, relinquimus omnia et sequuti sumus te, quid erit nobis?* y Deu et respondrá: Jo. ¿No ets digne de santa enveja, oh missioner?

FRA ENRICH.

Nostres gravats

Com podrán veure nostres llegidors, doném en el present número unes vistes de les nostres missions del Caquetá (Colombia), representant els indios trevallant en la explanació d'una carretera; l'altre grupo de les families principals, y el tercer els músichs d'aquell país; sens dubte que 's farán cárrech y comprendrán més fàcilment la necessitat que tenen aquella gent de la civilització y cultura que 'ls missioners ab abnegació y sacrifici imponderable trevallen per inculcalshi: l'ofici del missioner no es solsament il·luminar a n'aquella gent ab la llum del Sant Evangeli, sino que moltíssimes vegades tenen de comensar ab la llum de la civilització material pera ferlos entrar altre civilització que s'anomena evangelizació: per aixó no hem dubtat que per aquestes vistes

conixerán millor l'obra del missioner qui avans d'evangelisar a tota aquella gent ha tingut de reunirlos y formar una especie de poble y després educarlo pera la fe y per el trevall.

GREUMENT MALALT. —Ab tot el sentiment del nostre cor, comuniquém als subscriptors y llegidors de FULLA SERÀFICA, que nostre benvolgut Director està greument malalt d'una maligna pulmonia; demaném a tots una súplica pera el seu prompte restabliment pera poguer pendre altre volta la direcció de la FULLA SERÀFICA.

Llibres y Revistes

—*Manual del Propagandista*, por la Redacció de *Ora et Labora*. —Hem rebut un exemplar d'aquest interessant llibret que acaba de posarse a la venda. De 126 pàgines, ab algunes fulles additionals, dona una breu y senzilla explicació dels diferents medis de propaganda, multitud de datos interessantíssims; una Secció Bibliogràfica completa y un catàlech ab el títol, periodicitat y direcció de 260 publicacions catòliques. —Es l'indispensable *Vademecum* de tot propagandista y administrador de la premsa catòlica. —Pot adquirirse a 25 céntims.

—*Trece martes en honor de San Antonio de Padua*, por el P. Pelegrín de Mataró, Capuchino. —Son molt interessants els opusquets que ve publicant la *Biblioteca Franciscana* de Sarrià. Després d'havernos presentat una hermosa *Novena à la Divina Pastora*, acaba ara de publicar, en llengua castellana, un llibret molt apropiat, interessant y pràctic pera els devots antonians que desitjen obsequiar al sant dels miracles ab la popular devoció dels tretze dimars o tretze diumengés. —Pot adquirirse, igual que la novena à la Divina Pastora y el llibre de les Dotze estrelles, en la Administració de FULLA SERÀFICA, à 25 céntims exemplar. Tenim també la edició catalana.

—Nostre estimat onfrare *Propaganda Antoniana* ha publicat pera aquest mes de Juny un número extraordinari de 20 planes d'escullit text y bonichs gravats que 's dona à 10 céntims l'exemplar. Prenentne 100 surt a 5 pessetes. Se trovarà també en la nostra Administració.

FULLA SERÀFICA. —Publicació mensual de la V. O. T. del P. St. Francesch. Redacció y Administració, Convent de PP. Caputxins, Olot. —Per subscripció aislada, 1 pta. al any; per paquets de 25, 50 y 100 exemplars 0^o50, 1 y 1^o50 ptes respectivament. —En aquest Bisbat poden guanyar 50 dies de indulgencia tots els que llegeixin y propaguin nostra FULLA.

Suscriguentse simultaneament a la FULLA SERÀFICA y a la *Propaganda Antoniana* que surt a Sarrià (Barcelona) 1^o50 ptes. l'any.

AB LES DEGUDES LLICENCIES

ADMINISTRACIÓ: CONVENT DE PP. CAPUTXÍNS, OLOT

Imprempta de Successors de Joan Bonet.—1910.